

عنوان مقاله:

نقش ابعاد سرشت/ منش در پیش بینی خودکارآمدی مربوط به درد و شدت درد در بیماران مبتلا به اختلالات اسکلتی - عضلانی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

آرزو سررشته دار - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اردبیل، اردبیل، ایران

آذر کیامرثی - گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اردبیل، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش ابعاد سرشت/منش در پیش بینی خودکارآمدی مربوط به درد و شدت درد در بیماران مبتلا به اختلالات اسکلتی-عضلانی می باشد. روش پژوهش توصیفی، از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری کلیه افراد مبتلا به اختلالات اسکلتی-عضلانی هستند که در سال ۱۳۹۴ به بخش ارتوپدی بیمارستان فاطمی، مراکز کار درمانی و فیزیوتراپی های شهر اردبیل مراجعه کرده بودند که تعداد ۷۰ نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. برای گردآوری دادهها از پرسشنامه های خودکارآمدی درد، سرشت و منش و مقیاس شدت درد مک گیل استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها به روش آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام صورت گرفت. یافته ها نشان داد بین ابعاد نوجویی و آسیب پرهیزی با خودکارآمدی رابطه منفی و بین پاداش وابستگی و پشتکار با خودکارآمدی رابطه مثبت وجود دارد. ابعاد آسیب پرهیزی و پاداش وابستگی به ترتیب رابطه منفی و مثبت با شدت درد داشتند. بعلاوه ۵۸/۷ درصد از خودکارآمدی و ۱۳/۳ درصد از شدت درد توسط ابعاد سرشت و ۵۷/۳ درصد از خودکارآمدی و ۱۰/۳ درصد از شدت درد توسط ابعاد منش تبیین می شوند. در نتیجه ابعاد سرشت/منش می تواند خودکارآمدی مربوط به درد و شدت درد در بیماران مبتلا به اختلالات اسکلتی-عضلانی پیش بینی نماید و نیازمند برنامه های برای ارتقاء این متغیرها در افراد مبتلا به اختلالات اسکلتی-عضلانی می باشد.

کلمات کلیدی:

سرشت/منش، خودکارآمدی مربوط به درد، شدت درد، اختلالات اسکلتی-عضلانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1223442>

